

ՄԱՆՐԱԼՈՒԹ.

ԼԵԶԱՏԱՆԻ ՄԵԶ ՆՈՐ ՏԵՍԱԿ ԹԱՂՈՒՄ.

Լեհաստանի Փուլթուսք քաղաքին մէջն ու քովերը կեցող զօրաց Մէնկտէն գնդապետը անցեալները կտեսնէ որ թէպէտ եւ այն տեղուանքը ամենեւին փոխադրական կամ ծանր հիւանդութիւն մը չկայ, եւ սակայն մէկ երկու օրուան մէջ մինչեւ 15 մեռելի թաղում կատարուեր է քաղաքին գերեզմաննոցը։ Այս կարգէ դուրս չարդին պատճառը դիպուածով մը կիմանայ զօրաց մէջէն մէկն ու կիմացընէ գնդապետին։ Գնդապետը քանի մը զինուորներով կերթայ գերեզմաննոցը, կտեսնէ որ քահանան դեռ նոր թաղման կարգը կատարեր է մեռելի մը վրայ, ու գերեզման իշեցընելու իետ է. կըսէ քահանային թէ «Կուզեմ աչքովս տեսնել այդ մեռըն որ իմանամ թէ ի՞նչ հիւանդութենէ մեռ»։ Պատճենին այսպիսակ պատճենը այսպահանձն անդին հոգ մասքրայ որ՝ լոյսութիւն գտնուած է։

ուեր է, որովհետեւ այս օրերս մահը շատցեր է։» Քահանան կշփոթի, պատասխան կուտայ թէ « Մնտուկը բանալ կարելի չէ, սրբապղծութիւն կիրնի։» Գնդապետը վրայ կուտայ որ անպատճառ բացուի սնտուկը, քահանան դէմ կիենայ. Բայց զինուորները կբանան գնդապետին իրամանովը, եւ կտեսնեն որ մէջը լեցուն իրացան (թիւքիմկ) է։ Խսկոյն կբանան միւս 15 սնտուկներն ալ, տեսնեն որ անոնց մէջի մեռեներն ալ իրացան են եղեր։ Քահանան կըռնեն բանտ կդնեն որ ըրած սրբապղծ թաղմանը վրայ ապաշխարէ, եւ ամէնքը կիմանան թէ միտքը այն է եղեր որ ատենով անշուշտ յարութիւն ալ առնուն այն իրացաները՝ նորէն արին թափելու զուր եւ անիրաւ տեղը։

ՀԱՆԵԼՈՒԿ.

Բան մը կայ բան չէ,

Բայց գըտիր ինչ է, —

Ամէն բան Աստուած

Մնկից է ստեղծած,

Խսկ նա ոչ նիւթ է

եւ ոչ աննիւթ է :

Մարդ մի սրբակաց

Գինն է սրոշած՝

Երկու հազարեան

Չորս հարիւր քըսան

Արժէք զանազան։ —

Ասա՝ ինչ է այն :

—————
—————

Ապրիլի Հանելուկն է Անի, մեր Բագրատունի թագաւորաց մայրաքաղաքը։

Վերադիտող ամսագրոյս, ԳԱՅ. Վ. ԱՅՎԱԶՅԱՆ:

ՀՐԱՄԱՆԱԿ ԳՐԱՔՆՈՒԹԵԱՆ. ի Թեոդոսիա, ի 27 Ապրիլի 1865.

Խ Տպարանի Խալիպեան Ռասումնարանի ազգիս Հայոց.